

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.09.1962, sp. zn. 1 Tz 29/62, ECLI:CZ:NS:1962:1.TZ.29.1962.1

Číslo: 10/1963

Právní věta: Závažnost a povaha trestného činu, pro který byl pachatel odsouzen, mají při rozhodování o podmíněném propuštění význam toliko pro posouzení otázky, zda lze mít skutečně za to, že odsouzený, který měl dobrý pracovní výkon v trestu a vzorně se choval, se tak převychoval, že je důvodná naděje, že povede řádný život pracujícího člověka. V žádném případě nelze přihlížet k trestnému činu odsouzeného izolovaně. Jak chování odsouzeného před spácháním trestného činu, tak jeho chování projeví se spáchaným činem, stejně jako jeho chování ve výkonu trestu, jsou okolnosti, které ve vzájemné souvislosti jsou důležité pro posouzení otázky, zda povede řádný život pracujícího člověka.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.09.1962

Spisová značka: 1 Tz 29/62

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Podmíněné propuštění, Řádný život pracujícího člověka, Ukládání trestu

Předpisy: 86/1950 Sb. § 134a 140/1961 Sb. § 61
§ 245 141/1961 Sb. § 148
§ 367

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 5. 7. 1962 byl odsouzený podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 3 roků uloženého mu rozsudkem okresního soudu v Levicích ze dne 15. 12. 1960 ve znění rozsudku krajského soudu v Bratislavě ze dne 31. 1. 1961 pro trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zák. a spekulace podle § 134a odst. 1 tr. zák. z r. 1950, jehož polovinu si odpykal dnem 28. 3. 1962. Zkušební doba u odsouzeného byla stanovena na 4 roky.

Okresní soud v Mladé Boleslavi své rozhodnutí odůvodnil jednak vzorným plněním pracovních úkolů odsouzeného a jeho vzorným chováním ve výkonu trestu a jednak zárukou, kterou za odsouzeného přejímá JRD v Búči. Žádost odsouzeného za podmíněné propuštění z výkonu trestu doporučil náčelník ÚNZ MV a Kladně se vyjádřilo i OO MV - OVB v Komárně.

Ke stížnosti okresního prokurátora krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 7. 1962 zrušil

usnesení okresního soudu v Mladé Boleslavi a žádost odsouzeného za podmíněné propuštění z výkonu trestu zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že odsouzený se dopustil trestného činu značné společenské nebezpečnosti, při němž došlo k velké škodě způsobené JRD, takže k převýchově odsouzeného je třeba delšího výkonu trestu odnětí svobody.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu uvedené usnesení krajského soudu zrušil a podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost okresního prokurátora proti usnesení okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 5. července 1962.

Z odůvodnění:

Proti usnesení krajského soudu podal předseda Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona ve prospěch odsouzeného, v níž v podstatě vytýká nesprávné rozhodnutí, pokud poukazuje jen na značnou společenskou nebezpečnost spáchaného trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví a dovozuje, že při rozhodování o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nelze k trestnému činu přihlížet izolovaně od ostatních okolností a pominout přitom zejména chování obžalovaného a jeho pracovní morálku ve výkonu trestu, které byly u odsouzeného hodnoceny kladně. Navrhl proto nápravu vadného rozhodnutí.

Nejvyšší soud v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. přezkoumal stížností pro porušení zákona napadené usnesení a shledal, že byl porušen zákon.

Krajský soud v Praze uvedeným usnesením porušil zákon v ustanovení § 61 odst. 1 tr. zák., neboť u odsouzeného, který si odpykal polovinu trestu odnětí svobody, jsou dány podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu podle § 61 odst. 1 tr. zák., jak také správně dovodil okresní soud v Mladé Boleslavi. Odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a poctivým poměrem k práci prokázal výrazným způsobem známky polepšení a lze proto od něho důvodně očekávat, že povede řádný život pracujícího člověka. Bylo u něho dosaženo již určité převýchovy, což je také patrné z jeho chování a poměru k práci ve výkonu trestu, jak okresní soud správně zjistil ze zprávy náčelníka ÚNZ.

Podle této zprávy je odsouzený od samého počátku výkonu trestu zařazen do živočišné výroby, v níž v důsledku jeho svědomité práce je docilováno velmi dobrých výsledků, zapojil se do kolektivního pracovního závazku, který byl splněn. Pracoval vždycky svědomitě, v práci uplatňoval své odborné znalosti, vzorně se choval i snášel s kolektivem. Podle zprávy náčelníka ÚNZ-MV jsou u něho dány veškeré předpoklady k řádnému životu.

Jinak odsouzený pochází z rodiny učitele, pracoval převážně v zaměstnaneckém poměru, naposled jako agronom v JRD. Šlo u něho o první odsouzení, a proto i z tohoto hlediska nelze u něho míti za to, že by jeho převýchova byla ztížena.

Odůvodnění usnesení krajského soudu poukazující jen na značnou společenskou nebezpečnost spáchaného trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví je nesprávné.

Závažnost a povaha trestného činu, pro který byl pachatel odsouzen, mají při rozhodování o podmíněném propuštění význam toliko pro posouzení otázky, zda lze míti skutečně za to, že odsouzený, který měl jinak dobrý pracovní výkon v trestu a slušně se choval, se tak převychoval, že je důvodná naděje, že povede řádný život pracujícího člověka. V žádném případě nelze přihlížet k trestnému činu odsouzeného izolovaně. Jak chování odsouzeného před spáchaním trestného činu, tak jeho chování projevivší se spáchaným činem, stejně jako jeho chování ve výkonu trestu, jsou okolnosti, které ve své vzájemné souvislosti jsou důležité pro posouzení otázky, zda povede řádný život pracujícího člověka (viz č. 44/60 sb. rozh. tr.).

Krajský soud v Praze, jak již uvedeno, posuzoval otázku splnění podmínek pro podmíněné propuštění

odsouzeného z výkonu trestu jednostranně a porušil proto svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 61 odst. 1 tr. zák. v neprospěch odsouzeného.

Bylo proto napadené usnesení krajského soudu zrušeno a rozhodnuto, jak ve výroku tohoto rozsudku je uvedeno.